Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26243
Copyright: Admont, Benediktinerstift

nē quidē dedit homini ad cōmodū ꝓpriū. iusticiā ō ad
honorē suū. Sic enī peccare nō ē aliud. q̄ nō reddere de
bitū dō. ita iusticia nō ē aliud q̄ reddere cuiq; qd suū est. i.
qd cuiq; debem̄. Homini autē q̄cq̄m debeam̄. n̄ ut inuicē dilī
gam̄. Omnis q̄ppe uoluntas rationalis creature subiecta debet
ēē uoluntati dī. hoc ē debitū angls qd debē & homo dō. qd soluen
do nullus peccat. qd omnis q̄ n̄ solut. peccat. Hec ē iusticia
& rectitudo uoluntatis. Hic ē solus & tot̄ honor quē debe
m̄ dō. & a nobis exigit ds. Sola talis uoluntas facit opa deo
placita. ipsa ꝑ se placet. cū opari n̄ potest. Hunc honorē de
bitū q̄ n̄ reddit dō. aufert dō qd suū est & dm̄ exhonorat.
& hoc ē peccare. Qui enī uult qd debet. dm̄ honorat & dō
obedit. n̄ q̄a illi aliq̄d ēfert. s; q̄ sponte se ei uoluntati & dis
positioni subdit. & in rerū uniuersitate ordinē suū & eidē
uniūsitatis pulchritudinē q̄ntū ē in ipso seruat. Cū ō non
uult qd debet. dm̄ q̄ntū ad ipsū ptinet inhonorat. q̄m n̄
sponte se subdit illi dispositioni. & uniūsitatis ordinē &
pulchritudinē. q̄ntū in se ē ꝑturbat. licet potestatē aut dig
nitatē dī nullatenus ledat aut decoloret. Iusticiā ō ut dictū
ē ad suū honorē dedit homini ds. & ita ut illā posset dese
rere. quatenus cū illā n̄ desereret s; ꝑseuerant̄ seruaret. pue
hi mereret̄ ad ēsortiū angloꝝ. Qd si illā desereret. nullatenus
eā ꝑ se deinceps resumere posset. & beatitudinē angloꝝ n̄ adi
pisceret̄. & illa q̄m habebat p̄uaret̄. & in similitudinē bruto
animaliū cadens. cū illis corruptioni & carnalib appetitib
subiaceret. uoluntas tam̄ beatitudinis maneret. ut ꝑ indul
gentiā bonoꝝ. q̄ ꝑdidisset q̄ui miseria iuste punirēt̄. Quō g
deseruit iusticiā. ꝑdidit beatitudinē. & uoluntas q̄ bonā
& ad bonū suū accepit. feruens desidio cōmodoꝝ. q̄ n̄ uelle